

Visele nu zboară dacă nu le dai aripi

Când eram mică, mă întrebau adulții: *Ce vrei să te faci când vei fi mare?* Mi-aduc aminte că le răspundeam la întâmplare: învățătoare, actriță, doctoriță, medic veterinar sau aviator. Fără doar și poate, nu mă gândeam atunci să devin traducător. Nici nu auzisem de meseria asta.

Aveam vreo 7 ani când am aflat ce este un traducător. Promisem de ziua mea o carte: Micul Prinț. Atunci mi-a explicat mama că traducătorul e un soi de scriitor care mă ajută să mă înțeleg cu Micul Prinț, care vorbește numai franceză.

Am început să învăț franceză, engleză și italiană la școală. Când aveam 14 ani, doamna Elvira, profesoara de franceză de la care am învățat să prețuiesc cuvintele, m-a întrebat ce meserie mi-ar plăcea. Era prima oară când m-am gândit că mi-ar plăcea să fiu traducător.

Au trecut anii și am ales să merg la Facultatea de limbi și literaturi străine. Traduceam articole de ziar, cărți pentru copii, texte juridice, economice. Prima mare izbândă a fost atunci când am văzut în librărie un roman de Balzac tradus de mine și colegii mei de facultate. Un exemplar cu dedicație și-a găsit locul în biblioteca doamnei Elvira.

Tot în studenție, am lucrat la o revistă trilingvă de studii teatrale. Pe profesorul care ne era coordonator îl auzeam cum căuta sinonimele cu voce tare, cum întorcea frazele ca să sune natural în română. De la el am învățat ce înseamnă să găsești cuvintele potrivite.

Miracolul marilor întâlniri a continuat. În toamna anului 2001, în cadrul unei conferințe organizate la facultate, am cunoscut o traducătoare suedeză care lucra la Comisia Europeană. După întâlnirea cu ea, visul meu se contura tot mai clar. Am început să învăț suedeză și mi-am depus candidatura pentru o bursă Erasmus.

Câteva luni mai târziu, primeam o scrisoare care mi-a schimbat viața. Obținusem o bursă Erasmus la un institut de traduceri din Bruxelles. Eram tot mai convinsă că îmi alesesem meseria care mi se potrivea. Sau poate ea mă alesese pe mine. Au urmat un stagiu la Comisia Europeană și un concurs în urma căruia am devenit traducător la Direcția de Traduceri din cadrul Comisiei Europene, unul dintre cele mai mari servicii de traducere din lume. Să faci în fiecare zi ceea ce îți place e un privilegiu. E un vis devenit realitate, o realitate pe care aș putea să o descriu în câteva cuvinte: motivantă, multilingvă și profund europeană.